

אישה מתגעגעת ללבה

בספרה החדש מנסה אורית פיול אור לחבר נשים לכוחות הריפוי שלהן

ליאורה כחלני

אורית פיול אור. התשובות נמצאות בך

מנשות הכסף ב"מקבת" עד לילית במדרש היהודי, מטיפני אייקין של טרי פראצ'ט ועד "אמורי אשיג אטוסה" של נורית זרחי – אל מדורת המכשפות הרוחשת מצטרף בגאון ספרה של אורית פיול אור "כישופים ומכשפות" ומציג את התבונה הנשית ככוח טבע עוצמתי שבא לרפא ולחזק.

פיול אור (51) מפרדס-חנה – נשואה לשי, אמא לשלוש בנות (22, 16 ועשר), שמכנה עצמה "מכשפה" – עוסקת בריי פוי ובהעצמת נשים זה כ-20 שנה. בין השאר הקימה "בית ספר למכשפות" ומקיימת הרצאות, מפגשים אישיים ומעגלי נשים. ספרה החדש כולל שי-רים וקטעי פרוזה עוצמתיים, שמע-לים על נס את כוחות הטבע האדרי-

רים הטמונים בכל אישה, ומשרטטים מפות דרכים – עם השבעות, טקסים וברכות – איך להגיע ולהתחבר אליהם. הספר (להשיג באתר bidyuk.co.il/buy-all ובחנויות עצמאיות) כולל איורים יפהפיים של אוריין שביט, שנופך אגדתך נסוך עליהם.

● הקדשת את הספר לסבתך יפה, ששרדה את השואה ביערות הקפואים. למה פתחת אותו בסיפורה הקשה?

"כי שם היסודות שלי ומשם אני מתפתחת, מהמורשת של נשים כמו סבתא שגידלה אותי ושל הנשים השורדות. כולנו נשים יהודיות בישראל, בנות של פליטות, ולמדנו לקדש את התפקוד. לשאול אישה: מה את רואה בין השורות? מהי תחושת הבטן שלך? זה נחשב למותרות, פריוילגיה, כי חשוב יותר אם קר לך ואם יש לך כסף לשלוח את הילדים לאוניברסיטה. התרבות מקדשת את התפקוד הגברי, שמקדם מטרות בקו ישר, לינארי. המורשת של המכשפות היא בכלל לא לינארית, היא רבי-ממדית."

● סבתך האכילה אותך בכוח בילדותך. איך הצלחת להתגבר על הוויות הילדות הקשות שעברת איתה. לא היה צורך בעיבוד, אפילו סליחה? "הספר לא אוטוביוגרפי. יש בו קטעים שמבוססים על סיפור אמיתי. לצדם יש ידע שלי בכישוף ובטקסים, מסרים שבאים ממחזות המדבר, הים והיערות. הסיפור שלי הוא נקודת פתיחה. כמו ב'אודיסאה', הגיבור חוזר מהמסע,

האנשים יושבים סביבו והוא מספר: 'הייתי, הלכתי, עברתי', אבל מה שחשוב הוא מלאכת הריפוי. עברתי דברים והתגברתי עליהם ועכשיו יש בי רק הכרת תודה. סבתא שלי אהבה אותי ועשתה כמיטב יכולתה.

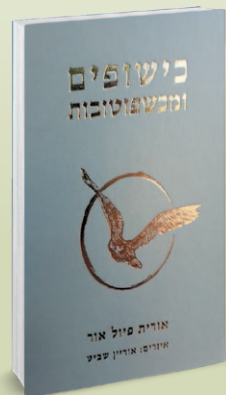
"נשים יכולות לקחת נקודות כואבות מאוד, להגיע לאזורי קצה ושם לעשות את הטרנספורמציה. זה כמו לידה. כשאת יולדת את לא מפזמת להנאתך. קיבלתי מתנה מסיפור חיי ומהנשים שאני פוגשת – היכולת להכיל מנעד רחב של רגשות, כאבים ופחדים. הרי מה זה כישוף? לקחת את החומרים האלה, לא להיבהל ולהחזיק אותם מספיק זמן כדי להיות ארונית שלהם – לנהל אותם. "אני מלמדת נשים הקשבה. קודם כל, הקשיבי פנימה. אני אומרת לבתי: 'התשובות נמצאות בך. דמייני את עצמך במצב כלשהו ואז תחליטי', אנחנו ממהרות מדי לתת תשובות – במיוחד למי שאנחנו אוהבות. תשובות יש מכל מיני דיסציפלינות, אבל מה שחשוב הוא מה טוב לך עכשיו. כנשים, אנחנו מורגלות לעגל פינות, לחשוב קודם על הצרכים של אחרים. אני מלמדת אותן לגלות את הרצונות האמיתיים שלהן."

● זה לא ההפך מהאופן שבו גדלת?

"עברתי הרבה דברים שאילצו אותי להתחבר לכוחות שלי, אבל גם קיב-לתי הרבה מאמא ומסבתא, העקשנות הזאת, לא לוותר. נכון שיש בתוכנו כוחות סותרים. בדרך הגברית את אמיצה או פחדנית, חכמה או טיפשה. אני יכולה להיות גם וגם, והחוכמה הנשית היא להסכים להכיל הכל."

● שלוש בנותייך הולכות בדרכך?

"כל אחת בדרכה. אם אמא וסבתא לימדו אותי לא לעשות עניין מעצמי, אני מלמדת אותן ההפך. אני אומרת: מה שאת רוצה ומה שאת חולמת, יותר חשובים מהכל. אמרי 'אני'. את זה לא לימדו אותנו ואנחנו צריכות ללמד את עצמנו ואת הבנות שלנו. פגשתי אלפי נשים, הכי עשירות והכי עניות, ואני חושבת שכל אישה מתגעגעת אל הלב שלה."

מערכת "לאשה" מבהירה כי המדור אינו מהווה המלצה, הפונים אל המרואיינים בו עושים זאת על דעתם בלבד